

32001L0081

L 309/22

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

27.11.2001.

DIREKTIVA 2001/81/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 23. listopada 2001.****o nacionalnim gornjim granicama emisije za određene onečišćujuće tvari**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 175. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽³⁾,u skladu s postupkom predviđenim u članku 251. Ugovora ⁽⁴⁾, s obzirom na zajednički tekst koji je odobrio Odbor za mirenje 2. kolovoza 2001.,

budući da:

- (1) Rezolucijom od 1. veljače 1993. Vijeća i predstavnika vlada država članica koje se sastaju unutar Vijeća o Programu Zajednice o politici i djelovanju u odnosu na okoliš i održivi razvoj ⁽⁵⁾ odobren je opći pristup i strategija Petog akcijskog programa o okolišu te se za ciljeve postavlja da se kritična opterećenja i razine zakiseljavanja u Zajednici ne smiju prekoračiti. Program zahtijeva da bi svi ljudi trebali imati učinkovitu zaštitu od zdravstvenih rizika uzrokovanih onečišćenjem zraka te da bi dozvoljene razine onečišćenja trebale uzeti u obzir zaštitu okoliša. Program također zahtijeva da vrijednosti iz Smjernica Svjetske zdravstvene organizacije (WHO) postanu obvezne na razini Zajednice;
- (2) Države članice su potpisale Gothenburški Protokol o suzbijanju zakiseljavanja, eutrofikacije i prizemnog ozona od 1. prosinca 1999. uz Konvenciju Ekonomske Komisije Ujedinjenih naroda za Europu (UNECE) o dalekosežnom prekograničnom onečišćenju zraka;

(3) Odluka br. 2179/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 1998. o reviziji programa Europske zajednice o politici i aktivnostima vezano za okoliš i održivi razvoj „Ususret održivosti” ⁽⁶⁾ navodi da je posebnu pažnju potrebno posvetiti razvoju i provedbi strategije s ciljem osiguranja sprečavanja prekoračenja kritičnih opterećenja u odnosu na izloženost onečišćujućih tvari koje uzrokuju zakiseljavanje, eutrofikaciju i fotokemijsko zagađenje;

(4) Direktiva Vijeća 92/72/EEZ od 21. rujna 1992. o onečišćenju zraka ozonom ⁽⁷⁾ zahtijeva od Komisije da Vijeću podnese izvješće o procjeni fotokemijskog zagađenja u Zajednici, popraćenog bilo kojim prijedlozima za koje Komisija smatra da su primjereni za kontrolu onečišćenja zraka prizemnim ozonom, i ako je potrebno, o smanjenju emisije prekursora ozona;

(5) Značajni dijelovi Zajednice su izloženi taloženju tvari koje uzrokuju zakiseljavanje i eutrofikacije na razinama koje imaju nepovoljne učinke na okoliš. Vrijednosti iz Smjernica WHO-a za zaštitu ljudskog zdravlja i vegetacije od fotokemijskog zagađivanja su znatno premašene u svim državama članicama;

(6) Stoga je potrebno prekoračenje kritičnih opterećenja postupno ukloniti i poštovati vrijednosti iz Smjernica;

(7) Trenutačno nije tehnički izvedivo ispuniti dugoročne ciljeve uklanjanja nepovoljnih učinaka zakiseljavanja i smanjenja izloženosti čovjeka i okoliša prizemnom ozonu prema vrijednosti iz Smjernicama koje je ustanovio WHO. Stoga je potrebno osigurati privremene okolišne ciljeve za zakiseljavanje i onečišćenje prizemnim ozonom, na kojima se trebaju temeljiti potrebne mjere za smanjenje takva onečišćenja;

(8) Privremeni okolišni ciljevi i mjere potrebne za njihovo ispunjenje trebali bi uzeti u obzir tehničku izvedivost i povezanu troškove i koristi. Takve bi mjere trebale osigurati da je svaka poduzeta aktivnost financijski učinkovita za Zajednicu u cjelini i trebale bi uzeti u obzir potrebu izbjegavanja prekomjernih troškova za bilo koju državu članicu;

⁽¹⁾ SL C 56 E, 29.2.2000., str. 34.

⁽²⁾ SL C 51, 23.2.2000., str. 11.

⁽³⁾ SL C 317, 6.11.2000., str. 35.

⁽⁴⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 15. ožujka 2000. (SL C 377, 29.12.2000., str. 159.), Zajedničko stajalište Vijeća od 7. studenoga 2000. (SL C 375, 28.12.2000., str. 1.) i Odluka Europskog parlamenta od 14. ožujka 2001. (još nije objavljena u Službenom listu). Odluka Europskog parlamenta od 20. rujna 2001. i Odluka Vijeća od 27. rujna 2001.

⁽⁵⁾ SL C 138, 17.5.1993., str. 1.

⁽⁶⁾ SL L 275, 10.10.1998., str. 1.

⁽⁷⁾ SL L 297, 13.10.1992., str. 1.

- (9) Prekogranično onečišćenje doprinosi zakiseljavanju, eutrofikaciji tla i stvaranju prizemnog ozona, čije smanjivanje zahtijeva koordiniranu akciju Zajednice;
- (10) Smanjenje emisija onečišćujućih tvari koji uzrokuju zakiseljavanje i izlaganje prizemnom ozonu također će smanjiti eutrofikaciju tla;
- (11) Skup nacionalnih gornjih granica za svaku državu članicu za emisiju sumporova dioksida, dušikovih oksida, hlapivih organskih spojeva i amonijaka financijski je učinkovit način ispunjavanja privremenih okolišnih ciljeva. Takve gornje granice emisije će dopustiti Zajednici i državama članicama fleksibilnost u odlučivanju kako se s njima uskladiti;
- (12) Države članice trebale bi biti odgovorne za provedbu mjera za zadovoljavanje nacionalnih gornjih granica emisije. Bit će potrebno procijeniti napredak prema zadovoljenju gornjih granica emisije. Potrebno je stoga sastaviti i izvijestiti Komisiju o nacionalnim programima za smanjenje emisija, koji bi trebali uključivati podatke o mjerama koje su usvojene ili predviđene za zadovoljavanje gornjih granica emisije.
- (13) U skladu s načelom supsidijarnosti određenom u članku 5. Ugovora, i posebno uzimajući u obzir načelo opreznosti, cilj ove Direktive, ograničavanje emisije onečišćujućih tvari koje uzrokuju zakiseljavanje i eutrofikaciju i prekursore ozona, zbog prekogranične prirode onečišćenja ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego ga se može na bolji način ostvariti na razini Zajednice; u skladu s načelom proporcionalnosti ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (14) Trebalo bi vršiti pravovremeno preispitivanje napretka koji su postigle države članice prema gornjim granicama emisije, kao i preispitivanje u kojoj je mjeri moguće da primjena gornjih granica onečišćenja ostvari privremene okolišne ciljeve za Zajednicu kao cjelinu. Takvo preispitivanje također bi trebalo uzeti u obzir znanstveni i tehnički napredak, razvoj u zakonodavstvu Zajednice i smanjenja emisije izvan Zajednice, s obzirom na napredak koji je ostvaren, *inter alia*, pristupanjem država kandidatkinja. U tom preispitivanju, Komisija bi trebala poduzeti daljnja ispitivanja o troškovima i koristima gornjih granica emisije, uključujući njihovu učinkovitost u odnosu na troškove, najniže moguće troškove i koristi, te socioekonomski utjecaj kao i bilo kakav utjecaj na konkurentnost. Preispitivanje bi također trebalo uzeti u obzir ograničenja u području primjene ove Direktive.
- (15) U tu svrhu Komisija bi trebala pripremiti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću i, ako smatra da je potrebno, predložiti prikladne izmjene ovoj Direktivi, uzimajući u obzir učinke bilo kojeg relevantnog zakonodavstva Zajednice, *inter alia*, postavljajući granice emisija i standarda proizvoda za važne izvore emisija, i međunarodne odredbe koje se tiču emisija kod brodova i zrakoplova.
- (16) Morski promet značajno doprinosi emisiji sumporova dioksida i dušikovih oksida kao i koncentracijama i taloženjima onečišćujućih tvari iz zraka u Zajednici. Takve emisije je stoga potrebno smanjiti. Članak 7. stavak 3. Direktive Vijeća 1999/32/EZ od 26. travnja 1999. o smanjenju sadržaja sumpora u određenim tekućim gorivima i o izmjeni Direktive 93/12/EEZ⁽¹⁾, zahtijeva da Komisija razmotri koje bi se mjere mogle poduzeti za smanjenje doprinosa zakiseljavanju iz izgaranja pomorskoga goriva osim onih koje predviđa članak 2. stavak 3. te Direktive.
- (17) Države članice trebale bi nastojati što prije ratificirati Prilog VI. Međunarodnoj konvenciji o sprječavanju onečišćenja s brodova (MARPOL).
- (18) Zbog prekogranične prirode zakiseljavanja i onečišćenja ozonom, Komisija bi trebala nastaviti dalje ispitivati potrebu za razvojem usklađenih mjera na razini Zajednice, ne dovodeći u pitanje članak 18. Direktive Vijeća 96/61/EZ od 24. rujna 1996. o integriranom sprečavanju i kontroli onečišćenja⁽²⁾, s ciljem izbjegavanja narušavanja tržišnog natjecanja, i uzimajući u obzir ravnotežu između koristi i troškova djelovanja.
- (19) Odredbe ove Direktive trebale bi se primijeniti ne dovodeći u pitanje zakonodavstvo Zajednice koje uređuje emisiju onih onečišćujućih tvari iz određenih izvora i na odredbe Direktive Vijeća 96/61/EZ vezane uz granične vrijednosti emisija i korištenje najboljih raspoloživih tehnika.
- (20) Inventari emisija potrebni su za nadgledanje napretka prema zadovoljenju gornjih granica emisije i potrebno ih je izračunati u skladu s međunarodno dogovorenim metodologijom te o njima redovito izvješćivati Komisiju i Europsku agenciju za okoliš (EGP).
- (21) Države članice trebale bi utvrditi pravila o sankcijama koje se primjenjuju u slučaju kršenja odredbi ove Direktive i osigurati da se ta pravila provode. Sankcije trebaju biti učinkovite, proporcionalne i odvratajuće.

(1) SL L 121, 11.5.1999., str. 13.

(2) SL L 257, 10.10.1996., str. 26.

- (22) Mjere koje su potrebne za provedbu ove Direktive trebalo bi se usvojiti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽¹⁾.
- (23) Komisija i države članice trebale bi međunarodno surađivati radi postizanja ciljeva ove Direktive,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Cilj

Cilj je ove Direktive ograničiti emisije zakiseljavajućih i eutrofičnih onečišćujućih tvari i prekursora ozona kako bi se u Zajednici poboljšala zaštita okoliša i ljudskog zdravlja od rizika nepovoljnih učinaka zakiseljavanja, eutrofikacije tla i prizemnog ozona i usmjeriti se prema ispunjenju dugoročnih ciljeva neprekoračenja kritičnih razina i opterećenja i učinkovite zaštite svih ljudi od priznatih zdravstvenih rizika uzrokovanih onečišćenjem zraka uspostavljanjem nacionalnih gornjih granica emisije, uzimajući godine 2010. i 2020. kao polazište, te uzastopnim preispitivanjima kako je utvrđeno u člancima 4. i 10.

Članak 2.

Područje djelovanja

Ova Direktiva obuhvaća emisije na teritoriju država članica i njihovih isključivih gospodarskih pojaseva, iz svih izvora onečišćenja iz članka 4., koji nastaju kao rezultat ljudskog djelovanja.

Ona ne obuhvaća:

- (a) emisije iz međunarodnog pomorskog prometa;
- (b) emisije iz zrakoplova osim u ciklusu slijetanja i polijetanja;
- (c) za Španjolsku, emisije s Kanarskih otoka;
- (d) za Francusku, emisije u prekomorskim departmanima;
- (e) za Portugal, emisije na Madeiri i Azorima.

Članak 3.

Definicije

U smislu ove Direktive:

- (a) „AOT 40” znači zbroj razlike između satnih koncentracija prizemnog ozona većih od $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 ppb) i $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ u dnevnim satima koji se nakupljaju od svibnja do srpnja svake godine;

- (b) „AOT 60” znači zbroj razlike između satnih koncentracija prizemnog ozona koji je veći od $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 60 ppb) i $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ koji se nakupljaju tijekom godine;
- (c) „kritično opterećenje” znači kvantitativna procjena izloženosti jednoj ili više onečišćujućoj tvari ispod koje se, prema sadašnjim saznanjima, ne javljaju značajni nepovoljni učinci na određene osjetljive elemente okoliša;
- (d) „kritična razina” znači koncentracija onečišćujućih tvari u zraku iznad koje prema sadašnjim saznanjima, može imati direktne nepovoljne učinke na receptore, kao što su ljudska bića, biljke, ekosistemi ili materijali;
- (e) „emisija” znači ispuštanje tvari iz točkastog ili difuznog izvora u zrak;
- (f) „prostorna mreža” znači kvadrat $150 \text{ km} \times 150 \text{ km}$, koji je rezolucija koja se koristi pri kartiranju kritičnog opterećenja na Europskoj razini, te također pri praćenju emisija i depozicije/odlaganja onečišćujućih tvari iz zraka sukladno Programu suradnje za praćenje i procjenu prekograničnog prijenosa onečišćujućih tvari u zraku na velike udaljenosti u Europi (EMEP);
- (g) „ciklus polijetanja i slijetanja” znači ciklus koji predstavlja sljedeće vrijeme u svakom operativnom sustavu: pristup 4,0 minute, vožnja po zemlji/stajanje na zemlji 26,0 minuta, uzlijetanje 0,7 minuta, uzdizanje 2,2 minute;
- (h) „nacionalna gornja granica emisije” znači najviša dopuštena količina tvari koju može emitirati država članica u jednoj kalendarskoj godini, izražena u kilotonama;
- (i) „dušikovi oksidi” i „ NO_x ” znači dušikov oksid i dušikov dioksid, izraženi kao dušikov dioksid;
- (j) „prizemni ozon” znači ozon u najnižim dijelovima troposfere;
- (k) „hlapivi organski spojevi” i „HOS-evi” znači svi organski spojevi koji proizlaze iz ljudskih aktivnosti, osim metana, a koji mogu proizvoditi fotokemijske oksidante reagirajući s dušikovim oksidom uz djelovanje sunčeve svjetlosti.

Članak 4.

Nacionalne gornje granice emisije

1. Najkasnije do 2010. države članice moraju ograničiti svoje godišnje emisije onečišćujućih tvari sumporova dioksida (SO_2), dušikovih oksida (NO_x), hlapivih organskih spojeva (HOS-eva) i amonijaka (NH_3) na količine koje ne prelaze gornje granice emisija utvrđene u Prilogu I., uzimajući u obzir sve promjene koje su uvedene mjerama Zajednice usvojenima prema izvješćima iz članka 9.

⁽¹⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

2. Države članice moraju osigurati da ne dođe do prekoračenja gornje granice emisije utvrđene u Prilogu I. u godinama nakon 2010.

Članak 5.

Privremeni okolišni ciljevi

Nacionalne gornje granice emisije iz Priloga I. moraju za Zajednicu u cjelini okvirno odgovarati sljedećim privremenim okolišnim ciljevima do 2010. godine:

(a) Zakiseljavanje

Područja u kojima se prekoračuju kritična opterećenja moraju smanjiti za barem 50 % (u svakom kvadratu prostorne mreže) u odnosu na 1990.

(b) Izloženost prizemnom ozonu, vezano uz zdravlje

Opterećenje prizemnog ozona iznad kritične razine za ljudsko zdravlje (AOT60 = 0) potrebno je smanjiti za dvije trećine u svakom kvadratu prostorne mreže u odnosu na 1990. Povrh toga, opterećenje prizemnog ozona ne smije prekoračiti apsolutnu granicu od 2,9 ppm.h u bilo kojem kvadratu prostorne mreže.

(c) Izloženost prizemnom ozonu, vezano uz vegetaciju

Opterećenje prizemnog ozona iznad kritične razine za usjeve i poluprirodni biljni svijet (AOT40 = 3 ppm.h), potrebno je smanjiti za jednu trećinu u svakom kvadratu prostorne mreže u odnosu na 1990.

Članak 6.

Nacionalni programi

1. Države članice najkasnije do 1. listopada 2002. sastavljaju programe za postupno smanjenje emisija onečišćujućih tvari iz članka 4, s ciljem postizanja barem nacionalnih gornjih granica emisije utvrđenih u Prilogu I. najkasnije do 2010.

2. Nacionalni programi uključuju podatke o usvojenim i predviđenim politikama i mjerama i kvantificiranim procjenama učinaka ovih politika i mjera na emisiju onečišćujućih tvari u 2010. Očekivane značajne promjene u zemljopisnoj raspodjeli nacionalnih emisija moraju se označiti.

3. Države članice prema potrebi ažuriraju i revidiraju programe do 1. listopada 2006.

4. Države članice javnosti i nadležnim organizacijama, kao što su organizacije za okoliš, dostavljaju programe sastavljene u

skladu sa stavcima 1., 2. i 3. Podaci dostupni javnosti i organizacijama sukladno odredbama ovog stavka moraju biti jasni, razumljivi i lako dostupni.

Članak 7.

Inventar i projekcije emisija

1. Države članice pripremaju i godišnje ažuriraju nacionalne inventare emisija i projekcije emisija za 2010. za onečišćujuće tvari iz članka 4.

2. Države članice uspostavljaju svoje inventare emisija i projekcije emisija koristeći se metodologijama predviđenima u Prilogu III.

3. Komisija, kojoj pomaže Europska agencija za okoliš, u suradnji s državama članicama a na temelju podataka koje su joj one dostavile, uspostavlja inventare i projekcije onečišćujućih tvari iz članka 4. Inventari i projekcije moraju biti dostupni javnosti.

4. Svako ažuriranje metodologija koje se koriste u skladu s Prilogom III. radi se u skladu s postupkom određenim člankom 13. stavkom 2.

Članak 8.

Izvešća država članica

1. Države članice svake godine najkasnije do 31. prosinca izvještavaju Komisiju i Europsku agenciju za okoliš o svojim nacionalnim inventarima emisija i projekcijama emisija za 2010. koji su uspostavljeni u skladu s člankom 7. Izvješćuju o svojim finalnim inventarima emisija za prethodnu godinu i o svojim provizornim inventarima emisija za prethodnu godinu. Projekcije emisija uključuju podatke koji omogućavaju kvantitativno razumijevanje osnovnih socijalno-ekonomskih pretpostavki koje se koriste u njihovoj pripremi.

2. Države članice najkasnije do 31. prosinca 2002. obavješćuju Komisiju o programima koji su sastavljeni u skladu s člankom 6. stavcima 1. i 2.

Države članice obavješćuju Komisiju o ažuriranim programima koji su sastavljeni u skladu s člankom 6. stavkom 3. najkasnije do 31. prosinca 2006.

3. Komisija primljene nacionalne programe prosljeđuju drugim državama članicama mjesec dana od njihova primitka.

4. Komisija u skladu s postupkom određenim člankom 13. stavkom 2. uspostavlja odredbe koje će osigurati dosljedno i transparentno izvještavanje o nacionalnim programima.

Članak 9.

Izvješće Komisije

1. U 2004. i 2008. Komisija izvještava Europski parlament i Vijeće o napretku primjene nacionalnih gornjih granica emisije utvrđenih u Prilogu I. i o mjeri u kojoj se privremeni okolišni ciljevi utvrđeni člankom 5. mogu ostvariti do 2010. te o mjeri u kojoj se dugoročni ciljevi utvrđeni člankom 1. mogu ostvariti do 2020. Izvješća uključuju gospodarsku procjenu, uključujući financijsku učinkovitost, dobiti, procjenu najmanjih mogućih troškova i koristi te socijalno-ekonomski učinak primjene nacionalnih gornjih granica emisije na pojedinačne države članice i sektore. Izvješća također uključuju pregled ograničenja područja djelovanja ove Direktive kako je određeno člankom 2. i procjenu u kojoj bi mjeri daljnja smanjenja emisije mogla biti potrebna kako bi se ispunili privremeni okolišni ciljevi utvrđeni člankom 5. Ona uzimaju u obzir izvješća koja su izradile države članice sukladno članku 8. stavcima 1. i 2., kao i, između ostalog:

- (a) svako novo usvojeno zakonodavstvo Zajednice koje utvrđuje ograničenja emisija i standarde za proizvode za relevantne izvore emisije;
- (b) razvoj najboljih raspoloživih tehnika u okviru razmjene podataka u skladu s člankom 16. Direktive 96/61/EZ;
- (c) ciljeve smanjenja emisije za 2008. za emisiju sumporova dioksida i dušikovih oksida iz postojećih velikih uređaja za loženje o kojima države članice izvješćuju u skladu s Direktivom 2001/80/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o ograničenju emisija određenih onečišćujućih tvari u zrak iz velikih uređaja za loženje ⁽¹⁾;
- (d) smanjenja emisija i obveze smanjenja trećih zemalja, s posebnim naglaskom na mjere koje je potrebno poduzeti u državama kandidatkinjama za pristupanje i mogućnosti za daljnja smanjenja emisija u regijama u blizini Zajednice;
- (e) svako novo zakonodavstvo Zajednice i svaku međunarodnu odredbu koja se odnosi na emisije iz brodova i zrakoplova;
- (f) razvoj prometa i svaku daljnju aktivnost u kontroli emisija u prometu;
- (g) razvoj u području poljoprivrede, nove projekcije vezane uz stoku i poboljšanja u metodama smanjenja emisija u poljoprivrednom sektoru;

- (h) sve veće promjene na tržištu opskrbe energijom u pojedinoj državi članici i nove prognoze koje se odražavaju na aktivnosti koje su države članice poduzele za ispunjenje svojih međunarodnih obveza u vezi s klimatskim promjenama;
- (i) procjenu trenutačnih i projektiranih prekoračenja kritičnih opterećenja i vrijednosti iz smjernica WHO-a za prizemni ozon;
- (j) mogućnost identifikacije predloženih privremenih ciljeva za smanjenje eutrofikacije tla;
- (k) nove tehničke i znanstvene podatke koji uključuju procjenu nesigurnosti u:
 - i. nacionalnim inventarima emisija;
 - ii. referentnim ulaznim podacima;
 - iii. znanju o prekograničnom prijenosu i taloženju onečišćujućih tvari;
 - iv. kritičnim opterećenjima i razinama;
 - v. korištenom modelu;
- i procjenu posljedične nesigurnosti u nacionalnim gornjim granicama emisije koje se zahtijevaju radi ostvarenja privremenih okolišnih ciljeva navedenih u članku 5;
- (l) postojanje potrebe za izbjegavanjem prevelikih troškova za bilo koju državu članicu;
- (m) usporedbu modela proračuna uzimajući u obzir zakiseljavanje, eutrofikacije i prizemni ozon s ciljem poboljšavanja modela;
- (n) moguću uporabu relevantnih gospodarskih instrumenata gdje je to primjereno.

2. U 2012. Komisija izvještava Europski parlament i Vijeće o poštovanju gornjih granica u Prilogu I. i o napretku u odnosu na privremene okolišne ciljeve iz članka 5. te o dugoročnim ciljevima postavljenima u članku 1. Njezino izvješće uzima u obzir izvješća koja su izradile države članice sukladno članku 8. stavcima 1. i 2., kao i pitanja koja su navedena u točkama od (a) do (n) stavka 1.

Članak 10.

Preispitivanje

1. Izvješća iz članka 9. uzimaju u obzir čimbenike navedene u članku 9. stavku 1. S obzirom na ove čimbenike, na napredak u ostvarenju gornjih granica emisije do 2010., na znanstveni i tehnički napredak, na situaciju vezanu uz napredak u ostvarivanju privremenih ciljeva ove Direktive i dugoročnih ciljeva za

⁽¹⁾ Vidjeti str. 1. ovog izdanja Službenog lista.

neprekoračenje kritičnih opterećenja i razina i smjernice WHO-a za kvalitetu zraka za ozon, Komisija obavlja preispitivanje ove Direktive u pripremi za svako sljedeće izvješće.

2. Kako bi se preispitivanje dovršilo u 2004., potrebno je izvršiti preispitivanje indikativnih gornjih granica emisije za Zajednicu u cjelini, kao što je utvrđeno u Prilogu II. Procjena ovih indikativnih gornjih granica predstavlja čimbenik za razmatranje u analizi daljnjih aktivnosti koje su financijski učinkovite, koje je moguće poduzeti kako bi se smanjila emisija svih relevantnih onečišćujućih tvari, s ciljem postizanja privremenih okolišnih ciljeva utvrđenih u članku 5. do 2010. za cijelu Zajednicu.

3. Sva preispitivanja uključuju daljnje ispitivanje procijenjenih troškova i koristi nacionalnih gornjih granica emisije, izračunanih najnovijim modelima i koristeći najbolje dostupne podatke za postizanje najmanje moguće nesigurnosti, također uzimajući u obzir napredak u proširenju Europske unije i prednosti alternativnih metodologija, u svjetlu čimbenika navedenih u članku 9.

4. Ne dovodeći u pitanje članak 18. Direktive 96/61/EZ, s ciljem sprečavanja narušavanja tržišnog natjecanja i uzimajući u obzir ravnotežu između koristi i troškova djelovanja, Komisija dodatno preispituje potrebu razvijanja usklađenih mjera Zajednice za najrelevantnije gospodarske sektore i proizvode koji doprinose zakiseljavanju, eutrofikaciji i stvaranju prizemnog ozona.

5. Izvješća iz članka 9. će, ako je to potrebno, pratiti prijedlozi za:

(a) izmjene nacionalnih gornjih granica iz Priloga I. radi ostvarivanja privremenih okolišnih ciljeva iz članka 5. i/ili promjene tih privremenih okolišnih ciljeva;

(b) moguće daljnje smanjenje emisije, radi ostvarivanja dugoročnih ciljeva ove Direktive do 2020., ako je to moguće.

(c) mjere potrebne za osiguranje poštovanja gornjih granica.

Članak 11.

Suradnja s trećim zemljama

Kako bi se ispunili ciljevi iz članka 1, Komisija i države članice se prema potrebi, ne dovodeći u pitanje članak 300. Ugovora, bave bilateralnom i multilateralnom suradnjom s trećim zemljama i relevantnim međunarodnim organizacijama, kao što su Gospodarska komisija Ujedinjenih naroda za Europu (UNECE), Međunarodna pomorska organizacija (IMO) i Međunarodna organizacija za civilno zrakoplovstvo (ICAO),

uključujući razmjenu podataka koji se tiču tehničkih i znanstvenih istraživanja i razvoja i s ciljem poboljšanja osnova za olakšavanje smanjenja emisije.

Članak 12.

Izvješća o emisijama iz brodova i zrakoplova

1. Do kraja 2002. Komisija izvještava Europski parlament i Vijeće o tome u kojoj mjeri emisije iz međunarodnog prometa doprinose zakiseljavanju, eutrofikaciji i stvaranju prizemnog ozona unutar Zajednice.

2. Do kraja 2004. Komisija izvještava Europski parlament i Vijeće o tome u kojoj mjeri emisije iz zrakoplova izvan ciklusa slijetanja i uzlijetanja doprinose zakiseljavanju, eutrofikaciji i stvaranju prizemnog ozona unutar Zajednice.

3. Svako izvješće definira program aktivnosti koje se mogu poduzeti na međunarodnoj razini i razini Zajednice kako bi se primjereno smanjile emisije iz predmetnog sektora, kao temelj za daljnje razmatranje Europskog parlamenta i Vijeća.

Članak 13.

Odbor

1. Komisiji pomaže Odbor osnovan na temelju članka 12. Direktive 96/62/EZ, dalje u tekstu „Odbor“.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuju se članci 4. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njenog članka 8.

Razdoblje iz članka 4. stavka 3. Odluke 1999/468/EZ određuje se na tri mjeseca.

3. Odbor donosi svoja pravila o postupanju.

Članak 14.

Sankcije

Države članice utvrđuju sankcije koje se primjenjuju na povrede nacionalnih odredbi usvojenih na temelju ove Direktive. Sankcije moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće.

Članak 15.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 27. studenoga 2002. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 16.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 17.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourg u 23. listopada 2001.

Za Europski parlament

Predsjednica

N. FONTAINE

Za Vijeće

Predsjednik

A. NEYTS-UYTTEBROECK

PRILOG I.

Nacionalne gornje granice emisije za SO₂, NO_x, HOS i NH₃ koje treba postići do 2010 ⁽¹⁾

Država	SO ₂ kilotone	NO _x kilotone	HOS kilotone	NH ₃ kilotone
Austrija	39	103	159	66
Belgija	99	176	139	74
Danska	55	127	85	69
Finska	110	170	130	31
Francuska	375	810	1 050	780
Njemačka	520	1 051	995	550
Grčka	523	344	261	73
Irska	42	65	55	116
Italija	475	990	1 159	419
Luksemburg	4	11	9	7
Nizozemska	50	260	185	128
Portugal	160	250	180	90
Španjolska	746	847	662	353
Švedska	67	148	241	57
Ujedinjena Kraljevina	585	1 167	1 200	297
EC 15	3 850	6 159	6 510	3 110

⁽¹⁾ Ove nacionalne gornje granice emisija su oblikovane s ciljem okvirnog ostvarivanja privremenih okolišnih ciljeva utvrđenih člankom 5. Očekuje se da će ostvarivanje tih ciljeva rezultirati smanjenjem eutrofikacije tla u takvoj mjeri da će se područje Zajednice s talozima hranjivog dušika koje premašuje kritična opterećenja smanjiti za oko 30 % u odnosu na 1990.

PRILOG II.

Gornje granice emisija za SO₂, NO_x i HOS (tisuće tona)

	SO ₂ kilotone	NO _x kilotone	HOS kilotone
EZ 15	3 634	5 923	5 581

Ove gornje granice emisija su oblikovane s ciljem ostvarivanja privremenih okolišnih ciljeva utvrđenih u članku 5. do 2010. za cijelu Zajednicu.

PRILOG III.

Metodologije za inventare i projekcije emisija

Države članice uspostavljaju inventare i projekcije emisija koristeći metodologije prihvaćene Konvencijom o dalekosežnom prekograničnom onečišćenju zraka i od njih se traži da za izradu ovih inventara i projekcija koriste zajednički EMEP/CORINAIR (*) priručnik.

(*) Inventar emisija onečišćujućih tvari u zrak Europske agencije za okoliš.